

La restauració de l'edifici, que costarà 12 milions d'euros, vol convertir el monestir en motor cultural i turístic del territori

Sant Benet de Bages recuperarà edificis enderrocats per Josep Puig i Cadafalch

Andreu Sotorra
BARCELONA

El monestir de Sant Benet de Bages ja té pla director de les obres de restauració amb la finalitat de convertir l'espai en un centre cultural i turístic de la Catalunya central.

Les primeres execucions del projecte, que ha de recuperar l'arquitectura, l'urbanisme i el paisatge de l'entorn del monestir de Sant Benet de Bages, segons el president de la Fundació Caixa de Manresa, Valentí Roqueta, es podrien començar a enllestir entre el 2004 i el 2005, si el pla director presentat ahir obté el consens institucional per finançar les obres. El projecte, que promou l'actual propietari de l'edifici, la Fundació Caixa de Manresa, tirarà endavant amb l'ajut del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, entre altres departaments del govern català, els ajuts europeus per a projectes similars i també la participació

El claustre del monestir de Sant Benet de Bages

de l'1% cultural del govern central, en paraules del conseller de Cultura, Jordi Vilajoana.

Segons l'arquitecte i urbanista Josep M. Esquiús, coordinador del projecte, l'execució del pla arquitectònic pot superar els 12 milions d'euros (2.000 milions de pessetes), als quals cal afegir el condicionament urbanístic dels voltants del

monestir, situat al municipi de Sant Fruitós de Bages.

El pla director preveu portar a terme la restauració del monestir amb el màxim rigor científic i la millor qualitat arquitectònica, segons els seus promotors. Un dels trets característics del projecte consisteix a recuperar algunes de les edificacions que l'arquitecte Puig i

Cadafalch va fer enderrocar a principis de segle, quan el monestir va ser convertit en residència privada per a la família del pintor Ramon Casas. L'esperit de Puig i Cadafalch va ser aleshores el de dotar Sant Benet de Bages d'un caràcter romànic amb criteris romàntics de l'època que preconitzaven els valors èpics en la fundació d'una

personalitat pròpia.

La restauració actual inclourà el claustre –eix de Sant Benet de Bages amb els seus 64 capitells–, l'església, la torre del campanar i el palauet de l'abat. Les obres també tenen l'objectiu de reobrir a la societat el conjunt del monestir i fer-hi un centre d'atenció turística que difongui les diverses rutes del territori del Bages: la ruta del romànic, la de la vinya i el vi, de la sèquia, de les colònies del Llobregat o de les valls del Montcau.

Així mateix, es construirà un centre de convencions per a empreses i congressos, i un centre museístic que farà un recorregut per la història i cultura del monestir, des de la seva fundació, al segle X, fins a l'actualitat, passant per l'etapa privada de la família Casas que permetrà reconstruir el que

era l'estudi del pintor per donar una visió de la seva vida artística i del Modernisme.

El pla preveu fer noves construccions per situar-hi els serveis dels nous usos del monestir: escales, ascensors, serveis i magatzem. Aquestes són les parts que ocuparan principalment les àrees enderrocades per Puig i Cadafalch.

Bohigas i els pits de Marès

Ada Castells

Bohigas es va dedicar ahir a fer un paper que li escau: de vell *enfant terrible*. En la presentació del catàleg d'escultura i medalles de Frederic Marès, no es va dedicar a l'art de l'elogi, com és habitual en aquests casos, sinó tot al contrari.

Va dir sense pèls a la llengua: "No sóc un gran entusiasta de l'escultura de Marès", i va remarcar que els seus nus femenins tenen "els pits petits, els braços massa llargs i els dits no prènsils".

Bohigas no es va estar de posar exemples incontestables d'aquestes dones de tipus *maresenc*: "La Victòria agafa el pom de llorens sense fer servir el polze i té un braç alçat que, abaixat, li arribaria als turmells".

Tot plegat, va excusar l'arquitecte, es deu a la voluntat decorativa d'aquest gran col·leccionista "introdutor de l'art déco parisenc". Un home amb qui "es podia discutir".

L'arquitecte ha presentat el catàleg dedicat a l'obra de Frederic Marès

Però, posats a inflar el pit, o més aviat els pits, les sinceritats d'Oriol Bohigas no van acabar amb la crítica del físic espitregat i desmanegat de les dones de Marès. L'arquitecte, davant la directora i la conservadora del museu, va assenyalar com a aspecte positiu que el centre situat al costat de la catedral tingués tan pocs visitants. També va donar una explicació raonable de la seva alegria quan dissabte passat va passejar per les sales i només va tro-

bar-hi quatre visitants: "Les visites multitudinàries fan malbé les obres i representen un acte de sociabilitat més que un veritable interès pel museu. Tant de bo tots els museus fossin tan poc visitats". Semblava que l'arquitecte hagués acabat de llegir Ortega i Gasset.

Contra el que puguin donar a entendre aquestes declaracions, Bohigas va tenir paraules d'elogi per a Marès, un ciutadà que va deixar un museu amb un gran fons d'escultures de diversos autors, encara que poc visitat.

En va destacar la seva "gran capacitat d'ofici" i, atenció, va dir que havia fet "l'escultura més eròtica de Barcelona". Es tracta de l'allegoria a Barcelona que hi ha a la plaça de Catalunya, amb una dona nua, val a dir que amb pits petits i com enganxats al cos, "muntant un cavall" amb un vaixell als braços, en aquest cas no especialment llargs.

Marès, cap al 1928, davant d'un dels seus nus femenins